

Vi bytter legetøj

At overvære en samtale mellem Dan og Chili Turéll er som at være til en professionel tennismatch. Knald-hårde server og evige udfordringer. Jane Åmund var tilhøreren

Af Jane Åmund

Chili og Dan. Navnene kunne være titlen på en god tegneserie. Man kan høre på navnene, hvad tegneren har villet skabe med sine figurer. Chili er hed og spændende, et krydderi på tilværelsen. Dan er helten i eventyret. Dan lyder lidt af helt med brede skuldre. I tegneserien ville han nok have haft en flot kappe på foret med blå og måske et mørkt tøj.

Virkelighedens Dan og Chili Turéll er lige så kendte, som var de tegneseriefigurer, det ser og hører man på Strøget, når man går i deres kølvand. »Der er onkel Danny«, og hende han er sammen med, det er hende Chili.

På vejen ned til den lille bevarning, hvor vi skal tale sammen, kommer forskellige herrer med blomstrende ansigtsfarve og hilser Chili i kjølen, og Dan er straks ved hendes side med

hatten, fløjtsøjlet, den hvide krave og hele udstyret. Dan får herrerne, der hører i Chillis kjøle til at punktere. Chili og Dan Turéll er nemlig et ægtepar. Ægtepar er et godt dansk ord man kan lege med, nogle er nemlig mere søgte end andre. Chili og Dan Turéll har streg under søgte.

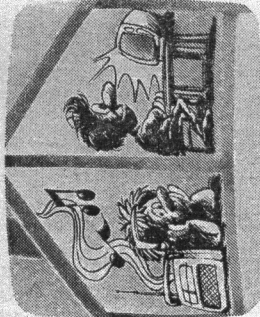
Tegneserierne

Der er noget med tegneserier i deres liv. Tegneserier

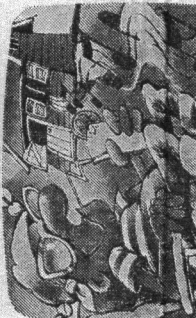
Betaler De korrekt licens?



I Hjemmet



Koastaler/kollegier/kollektiver



Dan og Chili Turéll fotograferti af Aage Sørensen.

har altid betydet meget for Dan Turéll, måske fordi han selv satte en kraftig tegneseriekulør på det liv, han fik udleveret i Vangede.

Og i Chilis liv har tegnesierne måske startet en appetit på noget anderledes, Anders And var nemlig forbudt i hendes hjem i Viby i Jylland. Man talte ikke om, at det var rigtig forbudt at læse tegneserier, men der hvilede en slags hemmelig censur over den slags »dårlig litteratur«. På det tidspunkt hed Chili Inger Margrethe Svendsen, og blader vi i hendes familiealbum, kan vi standse på siderne, hvor Inger Margrethe er 10 år. Chili kan fortælle om hende, selvfølgelig ikke uden at blive afbrudt af Dan, for deres samtaler forer sig nu en gang som en professionel tenniskamp. Der er knaldhårde server, den ene udfordrer den anden, og der er gensidig sportslig beundring til vinderen af sættet.

Boghjemmet

Chili Turéll: Min far og mor var begge bibliotekarer, det var et bog-hjem. Jeg læste altid. Det var et frit hjem præget af PH tanker, men alligevel hvilede der en slags hemmelig censur over visse ting, tegneserier f. eks. Man blev »bedrøvet eller skuffet, hvis jeg ikke læste det rigtige, gjorde det rigtige. Jeg tror nok, jeg var et smukt barn og jeg spillede klaver.

Dan Turéll: Ser du dig selv sådan smuk spillende klaver?

Chili Turéll: Det er for at beskrive det. Jeg havde en fræk veninde, vi vaskede

også: »Er det nu klogt, Dan«.

Chili Turéll: Vore familier har aldrig mødtes. Men jeg tror da nok, de er stolte over Dan. Han er jo forfatter, det er noget, de respekterer.

Dan Turéll: Det er da kun så menneskeligt, men det kan da godt være, at de synes, at deres begavede og smukke datter egentlig har giftet sig under sin stand.

Forelskelsen

Chili: Ja, jeg skulle nok helst have været cand. mag. i dansk, men på den anden side, selv om de har haft så svært ved at åbne sig, så har de givet mig meget kærlighed til litteratur, til ord og grunden til, at jeg blev forelsket i dig. Vi havde noget med ord sammen, selv om vi kom fra to forskellige verdener. Vi havde kendt hinanden i et par dage, da vi tog til Rom.

Dan Turéll: Århundredets ferie. Charter, 395 kroner. Måske var det en konversation som begravelsen i Nevada til at begynde med. Jeg kan huske, at jeg blev seriøst fornærmet, når Chili ikke ville aflyse en forestilling for at være sammen med mig. Husk på at jeg ikke havde beskæftiget mig med andet end at organisere anarki i 10 år.

Men vi byttede legetøj, jeg fortalte hende om tegneserierne, det kom virkelig til at betyde noget for hende, jeg fortalte hende om min musik, om mine ord, og jeg kom til at beundre hendes logik, hendes stringens, og også fruens kendte karakterstyrke.

Vi har også været i efterlignelsesfasen. Chili er så

glad for at danse, og det duer altså ikke med mig. Jeg ville gerne læse det for hendes skyld, det er smukt, synes jeg, at gøre sig umage, men det lykkedes altså ikke. Men vi bytter egenskaber og kvaliteter, og til sidst sker der vel, at vi kommer til at ligne hinanden.

Chili: Vi er fælles om at kunne lide at udtrykke os i ord, enten det skrives eller det talte. Min bog om min datter, er en fortsættelse af mange års dagbogsskrivelser, selv om jeg ikke tænker på den som en dagbog. Da jeg fik min datter var det den største oplevelse i mit liv, det ændrede mit syn på verden, og jeg følte, at jeg fik den skarpeste kniv i min hånd, derfor kalder jeg det en forvandlingsroman, fordi den handler om at ændre sig. Jeg kunne se på mig selv uden for mig selv.

Jeg viste ikke Dan manuskriptet, før jeg vidste, at nu havde jeg så meget, at det var noget. Han blev rødselslagen. Da jeg kom og fortalte det, skiftede han ansigtsfarve, det var fordi...

Dan Turéll: Må jeg godt selv sige det.

Paranoiaen

Dan Turéll: Tak. Der har været tilløb til nærmest paranoia hos mandlige forfattere, fordi deres koner pludselig også skulle skrive. Jeg vidste at Chili formulerede sig i et dækkende sprog, men jeg var bange for for meget privat-familiær. Jeg bliver syg af systematisk bekendelseslitteratur. Jeg er villig til at dele alt med andre, når jeg er død, men der er ting, man ikke kan sige, og emner, som ikke lader sig udtømme, hvor meget man

end bekender. Beskrivelse af gensidige følelser kan blive til interne vittiser, flove komplimenter. Jeg har det sådan, at jeg har oplevelser, som jeg sorterer fra, noget jeg ikke kan bruge til noget. Bekendelseslitteratur er en af dem.

Chili: Men du læste den, da den var færdig og du hjalp mig.

Dan Turéll: Rollerne blev byttet om. Jeg optræder mere og mere på en scene og får råd fra en erfaren praktiker, det fik du også.

Chili: Nu har vi hver vores arbejdsvarsel med skydedør, og inviterer hinanden ind. En kritiker udtalte for nylig at Dan havde et chauvinistisk kvindesyn. Det grinede vi meget af. Dan er det kærligste og mest hjælpsomme menneske, han elsker sine kvinder. Jeg har lært mere af Dan end af Katedralskolen og universitetet. Da Dan ville have et barn med mig syntes jeg, det var den største kærlighedserklæring.

Parringsdansen

Dan Turéll: En smuk ritual parringsdans, man vil det samme. Jeg har altid ønsket mig børn, og Lotus betyder alt i mit liv. I vores liv skal jeg sige, jeg skriver færre bøger nu, laver flere kortere ting, mere radio, fordi jeg hellere vil lege med Lotus i tre timer end skrive bøger. Sådan er det. Jeg vedkender mig familiesammenhold.

Utroskab? Du får ikke den sædvanlige smøre om, at utroskab vil vi prøve at løse, som problemerne melder sig og så videre. Jeg kan kun sige, at det har vi ingen planer om, og så ville jeg iøvrigt gerne se den herre...